

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 16. De Mitylene Horatij loci duo illustrati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

*Nimis vellem habere perticam. Qui rei? qui vellem
rarem*

Asinos, si fortè octeperint clamare hinc ex crumena.

Simul autem eò alludit, quòd oves quæ ventrem pilosum non haberent, vocabant oves minas aut apocas, quas etiam in emendo reiiciebant: ut est apud Varronem libro secundo De re rustica. Erant illæ tunc planè oves minæ: neque enim pilosi sunt nummi.

Quod autem sequitur:

Fuit ad eum Mars meo periratus patri.

Nam oves illius haud longè absunt à lupis.

Inde dictum est, quòd lupo Marti sacras putabant. Unde & huius urbis conditores, quòd à Marte geniti essent, aluisse dicitur lupa. lupo etiam vocabant mercatores, à quibus non longè abesse dicit eas oves quæ ipse tunc in crumena ferebat. Parua sunt hæc, & scilicet: dicit aliquis. fateor. neque ego ea pro magnis aut reconditis vendito. Sed tamen quæ homines creditissimi obscura sibi esse falsi sunt, ea illustrasse me numquam pigebit.

De Mitylene Horatij loci duo illustrati:

CAPVT XVI.

NON temerè est, quòd Horatius Mitylenen inter
urbes pulcherrimas numerat: tum in Odis;

Laudabunt alij pulchram Rhodon aut Mitylenen:
tum in Epistolis:

Incolumi Rhodos & Mitylene pulchra facit, quod

Panula solstitio, campestre niualibus auris.

Talem enim ferè fuisse proditum est, quales sunt quæ hodie non Italiæ modò, sed vniuerso orbi terrarum ornamento sunt Venetiæ. Nam & in Mityleni influens mare multis eam curipis distinguebat, ac disse-

cabat: & pontes tota vrbe plurimi erant ex candido ac polito lapide facti, vt non vrbs, sed, infula amœnissima videretur. Id ita exponit dulcissimus ac suauissimus scriptor Longus principio *πιμενικῶν* his verbis, Πόλις ἔστι Λέσβου Μιτυλήνη μεγάλη καὶ καλή. διείληπται γὰρ δέσπης, κατισσρέασις τὴ θαλάσσης, καὶ κηρόσμηθ' ἡφύρασι ξεστῶν καὶ λῆθ' ἰσονομίαις ἔ πόλιν ὄρα ἄλλω νήσῳ. Eo autem libentiùs ex eo pauca hæc protuli, quòd & confirmant Horatij de nobilissima vrbe testimonium, & Longi liber lectu dignissimus nondum, quòd sciam, publicum accepit.

Illustratus locus Horatij ex Odis.

CAPVT XVII.

PERELEGANTI comparatione vsus est Flaccus Ode duodecima libri primi, cum ornare Casarem veller:

*Micat, inquit, inter omnes
Iulium fidus, velut inter ignes
Luna minores.*

In eo autem imitatus est Pindarum: etsi quod hic noster de luna, id Græcus ille in Isthmijs de Lucifero dixerat. *λάμπει ἀσφόδ' ὀσηπὲς ὡς ἄστροις ἐν ἄλλοις.* A Luna autem obscurari ceterarum stellarum splendorem, suauissimis versibus dixerat etiam Sappho:

*Ἀστέρες μὲν ἀμφὶ πάλαν σελάναν
Ἄψ' ἀποκρύπτουσι φαιγόν ἐῖδ' ὄσ',
Ὅσπ' αὖ πῆδ' ἴσται μέγιστα λάμπη.*

Sed & Quintus Smyrnæus in celebranda Penthesilea eandem comparationem adhibuit:

*Ὡς δ' ὅτ' ἀν' ἕρπονδ' ὄρω καὶ ἄστροι δ' ἴα σελάνη
Ἐκφύπτει.*

Puto autem huiusmodi locorum collatione, ac contentione

Q 4

Mureti
Lectio
LII
28